

Рішення партії—в дію

19 грудня відбулись відкриті партійні збори університету. З доповідю на тему «Рішення листопадового Пленуму ЦК КПРС та грудневого Пленуму ЦК КП України і завдання університетської партійної організації» виступив ректор ОДУ проф. О. І. Юрженко.

В дебатах по доповіді взяли участь т.т. О. Г. Лобунець, В. О. Федосєв, А. А. Жаборюк, С. С. Бракін, Д. Г. Елькін, А. С. Болотін, І. М. Сагайдак, О. К. Давтян, В. П. Дроздовський.

Після заключного слова доповідача збори прийняли розгорнуте рішення.

ПРОФСПІЛКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

14 грудня відбулася звітно-виборна профспілкова конференція ОДУ. Із звітом виступив голова профкому І. О. Соколов. Він відзначив у своїй доповіді, що за рік профком багато зробив для поплившення становища студентів та співробітників: була надана матеріальна допомога в розмірі 55000 крб., видано 212 путівок в санаторії та будинки відпочинку, із них 36 — безкоштовно. Університет одержував, наприклад, лише 74 кв. м житлової площини на рік для своїх співробітників. Профком добився дозволу на будівництво 40-квартирного жилого будинку, в районі біофаку будеться новий гуртожиток для студентів на 600 місць.

Однак перед новообраним профкомом стоять ряд завдань. Іdealні університету зайняла перше місце в місті, але там часто можна побачити брудний посуд, яка буває часто холодна, не завжди смачна. Уже кілька місяців ремонтується парове опалення в корпусі історичного факультету, в бібліотеках неможливо працювати. Співробітників переведено на скорочений робочий день. Мало уваги зверталось на роботу спортивного табору, на роботу студрад гуртожитків, не завжди підтримувався зв'язок з факультетськими профспілковими організаціями.

Виступаючий П. Г. Чухрій висловив пропозицію виділити кошти на потреби факультетських організацій.

Студент Левенко відзначив у своєму виступі, що спортивна робота зовсім випала з поля зору профбюро. Звіт спортеектора жодного разу не слухався на засіданнях профкому. Про це ж говорив у своєму виступі П. М. Пилипенко.

З господарських питань гуртожитку № 1 виступила студентка В. Елефтеріаді. Вона відзначила, що куб після ремонту не працює, санвузли повністю не відремонтовані, душова не працює, у дворі брудно, незаасфальтовано, в гуртожитку невистачає госпінентаря, немає розеток для настільних ламп, і досі немає кімнати для приїджих. Не встановлено зв'язку студради з факультетами, за винятком філологічного факультету.

Викладач Г. Ф. Пелих висловив побажання викладачів філфаку про впорядкування відпусток.

О. І. Юрженко зупинився в своєму виступі зокрема на пове-

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, єДНАЙТЕСЯ!

За наукою і за кадри

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 36 (735)

П'ятниця, 21 грудня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ДОЦЕНТ А. П. Іванов сповістив нашому кореспонденту, що студенти I курсу в переважній більшості серйозно і грунтовно вивчають матеріали з історії КПРС. Завжди добре готуються до семінарських занять і активно виступають студенти Загоруйко, Криворучко, Гурієнко, Шевченко, Панасенко, Конева, Єлякова, Тодорова, Калинська, Голембієвська та інші.

В той же час на I курсі є студенти, які несумісно ставляться до вивчення історії КПРС, часто пропускають заняття, не готують-

ся до семінарів. Так, наприклад, студентка Коваленко пропустила 4 семінарські заняття, студентка Набока — 3, слабо відповідає на заняттях студентка Кулакова. Ці студенти викликають серйозні побоювання. Не виключено, що вони можуть не одержати заліку з історії КПРС, хоча для них даються спеціальні індивідуальні консультації, буде організована допомога сильних студентів.

Наш кореспондент побував на семінарському занятті на тему «Боротьба партії за здійснення ленінського плану в сільському господарстві».

Всі студенти підготувались до заняття, особливо добре відповідали студенти Білик та Борона. Але не можна не погодитися з вимогою викладача вчити історію КПРС по першоджерелах — ленінських працях, постановах і рішеннях з'їздів, а не по брошурах, як це роблять деякі студенти.

Як кращих студентів тов. Шиян називає Маслову, Дегодій, Солтану. Не завжди повні відповіді дають студенти Щерія, Винокуров, багато пропусків у студентів Альохіної, Григорянца, Малаковського.

Студенти III, IV курсів посилено готуються до заліків та екзамену з курсу політекономії.

Студенти III курсу, як повідомив ст. викладач С. Г. Проданець, задовільно відвідують лекції, добре готуються до семінарів, серйозно ставляться до заняття з політекономії.

Необхідно відзначити добру роботу студентів Єгорова, Левенка, Острівського, Разінського, Кирилова, Кованди, Гурченко, Ісаакяна, Суркової та інших. Значно краще почала готуватись до заняття з політекономії Мочалова.

Повний провал з семінарських занять у студентки Гуцол, часто пропускають Чередніченко і Козловський. Під час заліку цих студентів доведеться опитувати грунтовно з усіх чотирьох тем, які виносились на семінарські заняття. Крім того, необхідно буде добре підготувати теми, які виносились на самостійне опрацювання.

Доцент А. О. Мамонтова зовсім протилежно думки про студентів 4 курсу.

— В цілому курс дуже неорганізований, — говорить вона. — Студенти несерйозно ставляться до заняття. Звичайно, є студенти, які вчаться добре. Це Шуйський, Михальчук, Яціка, Матвієнко, Котликова, Бондар. Гірше, ніж у минулому році, готуються до заняття студенти Бабенкова, Клименко, Кремсало. Часто пропускають заняття Гладких (пропустив половину заняття), Симшак, а також Гусак, Сидоркіна, Поманська.

Для того, щоб студенти добре склали екзамени з політекономії соціалізму, необхідно знати матеріали ХХII з'їзду КПРС, листопадового Пленуму КПРС, грудневої сесії Верховної Ради СРСР, читати газети, добре орієнтуватися в міжнародній обстановці.

На відкритих партзборах

Деканат і партбюро біологічного факультету приділяли багато уваги роботі студентів по вивченю марксистсько-ленінської теорії, цікавились якістю лекцій, семінарських занять, самостійною роботою студентів. Ці питання розглядалися на відкритих партзборах в грудні.

В обговоренні їх взяли участь декан факультету проф. Г. В. Ткаченко, ст. викладач І. П. Нікіфорчук, доценти П. І. Дмитрашко, Н. З. Жаренко, О. О. Титаренко, І. М. Сагайдак, студенти О. Кулешов, В. Москул та інші.

Переважна більшість студентів сумісно готуються до семінарів, глибоко вивчають програмний матеріал. Про це свідчать підсумки весняної екзаменаційної сесії 1962 року. Так, першокурсники одержали з історії КПРС 6 відмінних оцінок, 41 добру і 5 задовільних. У другокурсників «відмінно» одержали 33 чоловіки, «добре» — 36, «задовільно» — 11. На третьому курсі іспит з політекономії 30 чоловік склали на «відмінно», 40 — на «добре», 11 — на «задовільно». Багато задовільних оцінок (19).

одержали на іспиті з філософії че-гвертокурсники, у 34 студентів — «добре», 21 — «відмінно».

Безперечно, є на факультеті багато студентів, які серйозно ставляться до семінарських занять. Це — Глуховська, Кучер, Литвинова, Мошинський та інші.

Проте, не все ще на факультеті гаряд з вивченням суспільних дисциплін. Деякі студенти своєчасно не склали іспітів, особливо багато таких було на вечірньому відділі. Трапляються пропуски лекцій і семінарських занять. Байдуже ставляться до прогульників деякі викладачі та комсомольське бюро. Винен у цьому становищі і деканат. Є недоліки і в читанні лекцій окремими викладачами.

Збори вирішили усунути недоліки у викладанні суспільних наук, постійно поліпшувати форму викладання тощо. Було внесено пропозицію: звернути особливу увагу на вміння студентів використовувати набуті знання в повсякденній роботі, пов'язувати їх з практикою комуністичного будівництва.

Доцент П. І. ДМИТРАШКО, доцент С. Б. ГРІНБАРТ.

На фото: делегація польських студентів в комітеті ЛКСМУ університету.

Про перебування делегації в ОДУ читайте на 2 стор.

Фото М. Ключерова.

МЕТОДСЕМІНАРИ

В минулому учебному році відбулося три засідання методологічного семінару, який працює на біологічному факультеті під керівництвом члена-кореспондента АН УРСР проф. В. П. Тульчинської.

З великим інтересом була заслушана на одному із засідань доповідь проф. Р. О. Файтельберга про застосування кібернетики в біології та медичній. З критикою ідеалістичних тлумачень в кібернетиці та біології виступив член-кор. АН УРСР проф. М. П. Савчук.

Велику увагу семінар приділяє вивченю матеріалів листопадового Пленуму КПРС. На чéрковому засіданні було заслушано доповідь т.т. І. П. Нікіфорчука, Н. Петрикевої та І. І. Погребняка на тему «Сучасний етап комуністичного будівництва і необхідність вдосконалення партійного керівництва народним господарством».

Доповіді зацікавили присутніх і викликали активне обговорення.

Доц. Л. А. СЕМЕНОЮК.

ПОДОРОЖ В СВІТ КНИГ

Студенти-філологи вічірнього відділу разом з доц. Ф. Л. Гольдіним побували нещодавно на екскурсії в бібліотеці ім. Горького.

Кожного з нас це величезне книжковище, в якому зібрано біля двох з половиною мільйонів книг, вразило не лише як бібліотека, а й як своєрідний книжковий музей, який володіє рідкісними експонатами.

Експозиція починається з відділу історії письма і давньої книги. Коли знайомишся з книгами, які вийшли задовго до появи першодрукарія Івана Федорова, здається, переносишся на багато віків назад.

Ось книга із єгипетського міста Пергама, батьківщини першого письмового матеріалу. Цей рукопис написаний на майстерно вичинених шкірках. Важко уявити, скільки потрібно було овець на виготовлення такої книги, якщо на кожну сторінку йшло дві овечі шкіри, а книжка має 300 сторінок. Недаремно в ті часи багатство людини визначалось кількістю наявних у нього книг. В давні часи книги писались на різному матеріалі. У відділі експонується знайдений в Камбоджі рукопис, він написаний на пальмових вітках. Експонується китайське ієрогліфічне письмо, видобане на камені. Співробітник відділу Жанна Миколаївна Кравченко розповідає, що у відділі зберігаються рідкісні екземпляри і навіть єдині в світі. Це «Трактат о нотаріальному праві» італійського юриста Бартоло знамениті «Хиландарські листки»

— древній пам'ятник слов'янського книгописання.

Дуже широко представлено книгодрукування епохи Івана Федорова: «Граматика» Смотрицького і «Арифметика» Магницького, перші підручники Ломоносова, і тут же «Размышления о причинах тепла и колода» Ломоносова, унікальне видання «Путешествия из Петербурга в Москву» О. М. Радішева.

На бюро старовинної роботи лежить книга, яку ледве підніма-

ють двоє, а напроти, в мініатюрному настінному шкафчику — друга, величина з наперсток. Це — «Письма Галілея», найменша книга в світі.

В бібліографічному відділі широко представлені реферативні журнали з будь-якої галузі науки чи техніки, монографії про визначних художників, скульпторів, композиторів світу. Лідія Петрівна, співробітник відділу, розповідає про зв'язки бібліотеки ім. Горького з багатьма радянськими

та закордонними бібліотеками.

Нарешті, центральне довідкове бюро (звичайно, книжкове) з загальним каталогом. Тут читач може одержати пораду, грунтovanу консультацію з будь-якого питання. Щоденно бібліотека видає 5000 книг, тобто стільки, скільки нараховувалось в ній під час його відкриття — в 1830 році.

Ця захоплююча подорож в світ книг для нас, філологів, дуже корисна.

А. СИГАЛОВ,
студент II курсу філфаку
вічірнього відділу.

У НАС В ГОСТИХ

НЕЩОДАВНО у нас на біофаку побувала делегація польських молодіжних організацій, яка подорожує по Радянському Союзу (Варшава — Москва — Одеса — Ленінград — Варшава).

Гостей зустрічали декан фахулюту проф. Г. В. Ткаченко, зам. секретаря партбюро біофаку доц. І. М. Сагайдак, голова НСТ фахулюту ст. IV курсу Б. Лебедев, студенти і працівники фахулюту. Комсомольці піднесли гостям квіти.

Декан ознайомив їх з постановкою учбової та наукової роботи на фахулютеті, з дослідницькою тематикою кафедр та наукових гуртків. За проханням гостей проф. Г. В. Ткаченко детально зупинився на питаннях ідеологічного виховання на фахулютеті.

Потім гости побували в зоологічному музеї ОДУ, де їх зустріли проф. І. І. Пузанов, директор музею кандидат біологічних наук Л. Ф. Назаренко та інші. Польські товариши з великим інтересом познайомилися з одним із найбільших на Україні музеїв, оглянули його зали. Наприкінці екскурсії проф. І. І. Пузанов підніс курсії проф. І. І. Пузанов підніс гостям пам'ятний подарунок — дивовижну раковину чорноморського молюска.

Прощаючись, гости подякували керівництву фахулюту і всім приступім за цікаву і змістовну екскурсію. Наш фахулютет — його приміщення, постановка роботи, кадри вчених — справили на гостей приятельське враження. Вони сподіваються, що зв'язки між студентами Польщі та Радянського Союзу міцнітимуть з кожним роком.

В. ВАСИЛЕВСЬКИЙ.

ПАМ'ЯТИ ВЧЕНОГО

Нещодавно минуло 75 років з дня смерті Л. С. Ценковського (1822—1887) — визначного вченого, одного з основоположників вітчизняної мікробіології.

Його досягнення присвячені ботаніці і питанням медичної, агрономічної, промислової та ветеринарної мікробіології.

Його наукова діяльність зв'язана в основному з університетами. Л. С. Ценковський працював ординарним професором на кафедрі ботаніки Новоросійського університету (в Одесі), потім в Харківському університеті. Він поклав початок систематичному вивчення нижчих форм життя. В своїй докторській дисертації «Про нижчі водорості та інфузорії» він описав морфологію та історію розвитку різних водоростей, грибків, джутикових, найпростіших і вказав на близькість бактерій до синьо-зелених водоростей.

Він відкрив бактерію, яка перетворює сахарну патоку в несмачну

драглиству масу. Л. С. Ценковський вперше довів, що серед водоростей спостерігається поліморфізм (мінливість форм).

В класичних працях «До морфології бактерій» та «Мікроорганізми» він звернув увагу на те, що і у бактерій також спостерігається різноманітність форм. Л. С. Ценковський розвинув еволюційні погляди в природознавстві ще до появи теорії Дарвіна.

Назустріч 100-річчю ОДУ

Він вперше широко використував мікроскоп у викладанні та науковій діяльності.

Останні роки життя Ценковський присвятив дослідженням методів одержання вакцин проти сибірської язви. В 1822 році його командували до Пастера для ознайомлення з методами виготовлення вакцин протисибірської язви, але йому не вдалося одержати цієї методики.

Французьке акціонерне товариство монополізувало виробництво пастеровських вакцин. Повернувшись в Росію, він одержав свою ослаблену культуру сибірської язви.

ви і в кабінеті Харківського університету приготував вакцини (вакцини Ценковського). Розроблений ним метод вакцинації являє собою визначне відкриття в історії вітчизняної мікробіології. Вакцини Ценковського і зараз використовуються для охорони сільськогосподарських тварин від сибірської язви.

У Л. С. Ценковського було багато учнів і друзів. Серед численних учнів був і М. С. Воронін, який відкрив бульбочкові бактерії в бульбочках бобових рослин, О. О. Ковалевський та ін. Відома велика і зворушлива дружба Л. С. Ценковського з І. І. Мечниковим.

Член-кореспондент АН УРСР проф. В. П. ТУЛЬЧИНСЬКА, зав. кафедрою мікробіології.

ВАЖЛИВА РОЗМОВА

Велика розмова про традиції рідного факультету в усіх галузях вузівського життя відбулась дніми на комсомольських зборах географічного факультету. Виступали студенти, викладачі, вихованці географічного факультету, ділились спогадами, думками про життя факультету.

Детальніше ми розповімо про збори в одному з наступних номерів.

На знімку: наші польські гости на екскурсії в зоологічному музеї ОДУ. Пояснення дає професор І. І. Пузанов. Фото М. Ключерова.

ЦІКАВА БЕСІДА

Під час перебування польських студентів в нашому університеті вони зустрілись з членами гуртка польської мови. В складі делегації були члени Виконкома Головної Ради Об'єднання польських студентів Адам-Павел Чеслар і Станіслав Чайка, головний редактор студентського ілюстрованого щотижневика «І. Т. Д.» Станіслав Костшевіа і представник студентства Вроцлава Євген Адамчик.

Гости розповіли про діяльність Об'єднання польських студентів, про те, як вони навчаються і відпочивають, про ту велику увагу, яку приділяє держава розвиткові студентського руху.

З великою увагою і цікавістю слухали гуртківці виступ Є. Адамчика, який розповів про культурне життя студентів Вроцлава. Вроцлавські студенти мають сім студентських клубів, на сценах яких діють 13 театрів-маятків, крім інших колективів самодіяльності. Кращим є театр «Каламбур», який нещодавно війздив на гастролі в Австрію.

Про великий інтерес польських студентів до життя радянських людей розповів Станіслав Чайка.

У відповідь одесити розповіли про багатогранну діяльність гуртка польської мови, про життя свого вузу, про міцні зв'язки з студентами Варшавського університету.

Керівник делегації Адам-Павел Чеслар в заключній промові зокрема сказав: «Від усієї душі ми дякуємо за цю теплу зустріч і бажаємо вашому гуртку найпродуктивнішої роботи».

В. ЛОМАКОВ.

Ми хочемо продовжити розмову, яку почав у газеті «ЗНК» доцент П. Т. Маркушевський в статті «Чи потрібна нянька студентам?» Ми згодні з ним: нянька не потрібна. Але часто буває так, що розумне втручання і допомога студентам з боку викладачів дуже необхідні.

Ми поведемо розмову про давно відомі всім порядки в гуртожитку № 1. Про це говорять дуже багато: на конференціях, на різних зборах, в гуртожитку. Про це говорять і обурюються студенти. А нас цікавить, що думає з цього приводу наше керівництво і, зокрема, партком університету, і коли їх думка стане відомою студентам.

Все, що робиться в гуртожитку, комендант пояснює наказами ректорату та інших вищих інстанцій. Важко повірити в те, що ректорат наказує вахтерам так нетактовно і грубо поводитися із студентами. Ми живемо в гуртожитку 5 років, але не пам'ятаємо вахтера, який би був ввічливим із студентами, володів хоча б елементарною культурою поведінки. Вилаяти брутальними словами, образити, звести наклеп — все це залежить від настрою коменданта чи чергового вахтера, не говорячи вже про те, що підвищений тон та окрики нормальні для них. Нас дивує, що всіх вахтерів, які працюють давно, і тих, що нещодавно поступили на роботу, об'єднані спільна риса (крім тих, про які вже говорилось вище) — це якось надмірна нелюбов до студентів, нечуйність. Вони автоматично виконують волю коменданта, прагнути лише додогодити її.

Дівчина познайомилась з хлопцем. Він вперше провів її додому. Гуртожиток закривають о 12 годині, а вони запізнилися на 10 хвилин, поспішаючи з останнього сеансу кіно. Та вахтера не цікавлять причини запізнення, вона кричить: «...» (А втім, це слово не для друку). Хлопець одержує «квічерну характеристику» про дівчину, а що залишається робити?

Зинаїда Григорівна вважає, що її робота буде виконана несумісно, якщо щовечора перед закрит-

тим гуртожитку вона не буде кричати на весь квартал: «Хватить вам любуватись!...» і подібне.

Хлопця, що приходить у вихідний день до дівчини, піддають детальному допиту. Вахтер не задумується над тим, що питання: «А ким ви доводите її?» ображає перш за все студентку. Але навіть після того, як хлопець чистосердечно розповість усе про себе, він не завжди може попасті в гуртожиток, бо раптом виявиться, що

ки не часто. А до декого і зовсім не приїздять, і, мабуть, не треба говорити, як приемно і радісно, коли хоч до подруги з кімнати приїде мама. Чи, може, те, що не пускають в кімнати наших батьків, хлопців — теж вид особливої «довіри» до нас, студенток університету?

Дуже шкода, що склад студради нашого гуртожитку широку такий (не знаємо, як це виходить), що вона не має самостійної дум-

ки на Жовтневі свята і 7-го, і 8-го червоний куток гуртожитку був замкнений. Не треба й комендарів. Голова студради сказала, що студенти не просили її відкрити куток. А скільки студентів си-

ходили попід двері кімнат і сміялись. І, взагалі, все це смішно.

Нам добре відомо, що викладачі уже давно обіцяють втрасти в справі гуртожитку. На філологічному факультеті прийняли навіть таку постанову, але далі цього справи не пішли. Чому ж ви нам не допоможете, товариші викладачі?

Адже коли говориш з кожним викладачем окремо, всі погоджуються, співчувають. Можливо, ми нічого не розуміємо, і такі порядки не можна змінити? Може, слід погодитися з тим, що комендант і Зінаїда Григорівна розумніша за 800 студентів, як про це говорять у нас в гуртожитку?

Нам хотілося б, щоб у нас працювали люди більш чуйні, гуманні і щоб, нарешті, були створені умови для нормального життя і навчання.

Студенти V курсу філологічного факультету: Білик, Макогон, Данилова, Нестерова, Крисько, Литвин, Платонова, Гінкул, Стрельцова, Щербина, Стерненко, Савинська, Гурова, Доброва, Десятник, Ткаченко, Мандрик, Грибонос, Корлюк, Горобцова, Ковтун, Сінкевич та інші.

ЗНОВУ ПРО НЯНЬКУ

він «чужий» студент, а, за наказом ректора, в гуртожиток впускають лише студентів університету. Не дивно, що наш гуртожиток користується дуже «хорошою» славою серед студентів міста.

Не знаємо, чим відрізняється наш університет від медичного, будівельного, сільськогосподарського та інших вузів, де чергають самі студенти і будь-якого дня можна пройти в гуртожиток до знайомого чи товариша.

Студентка 4-го курсу Ж. Бодіченко виходить заміж. Цю визначену подію вирішили відзначити лише жителі кімнати і... жених. Але, на жаль, Антоніна Петрівна не змогла зрозуміти, що весілля без жениха не буває, і хлопця не пустили. За ображених жильців кімнати і нареченою просили всі члени студради, студенти, але комендант у нас людина принципова. Після 10 год. вечора студенти пішли до чужих, малознайомих людей, де й відзначили своє свято. Ті люди не працюють у вищому учсовому закладі і швидко зрозуміли їх.

А хіба не обурливий той факт, що батьки, приїжджаючи до дітей, сидять годинами у вестибюлі, бо немає коменданта, який дозволив би піднятися матері в кімнату до дочки. Не віриться, щоб проце знали в ректораті та в парткомі і підтримували. Адже гуртожиток — наш рідний дім на протязі п'яти років, то чому наші матері не мають права пожити з нами 2–3 дні? Приїздять до нас все-та-

ки. Нам здається, що комендант — адміністративна особа, і деякі питання, наприклад, відпочинку студентів, пропуску сторонніх, може вирішувати студрада.

Наш гуртожиток дуже влучно охрестили в місті «жіночим монастирем». Справді, ми приходимо сюди лише приготувати їжу на кухні і переспати. Мимоволі напрошується думка, що люди, від яких ми залежимо, навмисне роблять так, щоб ми почували себе 5 років, як на вокзалі. Так, гуртожиток не став нам домівкою, і це дуже шкода. Ми вже не говоримо про те, що влітку, приїхавши на декілька днів до Одеси, можна було б зупинитися тут. Це можна всім іншим, лише не студентам університету.

До речі, про відпочинок. Хіба хтось повірить, якщо ми скажемо,

діло дома, тинялось по коридору?

Чому ми не можемо, як студенти інших вузів, мати свою радіолу, кожної суботи і неділі потанцювати в червоному кутку, послухати музику, як це робиться в усіх інших гуртожитках? Тому, що у нас жіночий гуртожиток і прийде багато «чужих» хлопців? Зробіть гуртожиток спільним — для хлопців і дівчат! Адже не кожній суботи чи неділі хочетьсяйти в кіно, театр, тим більше тинятися по вулицях. Та й, мабуть, крім адміністрації нашого гуртожитку, ніхто не розглядає танці як крамолу.

Але і в нас не завжди сумно і одноманітно. Комендант, мабуть, спільно із членами студради, розвеселила студентів, написавши на дверях кімнат рік народження кожної дівчини. Особливо весело було хлопцям, які цілими групами

КОРИСТУЙТЕСЬ КАТАЛОГАМИ

Якщо вам потрібно підібрати літературу до дисертації, дипломної, доповіді чи лекції, вам допоможе систематичний каталог Наукової бібліотеки.

Матеріали в ньому розміщені в тематичному порядку, відповідно з циклами наук, які вивчаються в університеті. Якщо навіть ви залили автора книги чи журнальної статті і пам'ятаєте тільки приблизно зміст, слід звернутися до ідповідного розділу систематичного каталога. Систематичний каталог складається з карток на літературу, яка знаходиться у фондах нашої бібліотеки.

Каталог охоплює переважно надходження періоду післявоєнних років. Особливо детально розроблено надходження останнього десятиріччя.

Половиння каталога, розробка його відділів ведеться досвідченими бібліографами спеціалістами-галузевиками. Тому такі важливі галузі науки як паливні елементи, освоєння космосу, харчування космонавтів та інші зараз же висвітлюються у відповідних розділах каталогу.

Досвідчений вчений і студент-першокурсник завжди можуть дізнатися про виникнення нових наук, таких як молекулярна біохімія, біоорганічна хімія, космічна психологія, математична лінгвістика, познайомитися з підібраною картотекою.

Особливо детально підбирається матеріал з проблем кафедр університету, як, наприклад, «Комунацічна партія України в боротьбі за виконання семирічного плану 1959–1965 рр.», «Психологія сприйняття» та ін.

В систематичному каталогі відбивається матеріал не лише з профілю університету, але й з інших галузей наук, які відповідають запитам читачів. «Відділ: «Загальне мовознавство», «Математична лінгвістика», «Структурна лінгві-

стика», «Російська мова», — показують дуже повний обсяг матеріалу, більш серйозно підібраного, ніж в бібліотеці ім. В. І. Леніна (з цих питань)...» — пише кандидат філологічних наук Т. Ніколаєва з Інституту слов'янознавства АН СРСР.

Тісний контакт в роботі бібліографів з співробітниками кафедр дає змогу поповнити систематичний каталог картотеками на певні теми. Так, за проханням кафедр були організовані такі картотеки: географія і геологія Одеської об-

толек, які знаходяться в бібліотеках Радянського Союзу». Внаслідок цього ми одержуємо численні запити від наукових установ, підприємств, які цікавляться такими питаннями, як математична лінгвістика, машинний переклад (Наукова бібліотека Латвійського університету), застосування математики в економічних дослідженнях (Інститут кібернетики АН Груз. РСР) та ін. Велика кількість запитів, які надходять до бібліотеки, говорять про актуальність і розробленість нашого каталога.

Повнота каталога забезпечується тим, що він включає в себе і картки на різні види видань: книги, журнали, серійні видання матеріалів конференцій, з'їздів, науково-популярної літератури та ін.

Весь матеріал в міру надходження до бібліотеки систематизується і вливається в каталог. Кількість карток, які надходять до каталога за рік, становить не менше 77000, які можна помістити в 95 ящиках каталога.

Такий ріст систематичного каталога привів до нагромадження шкафів. Тісне приміщення, незручне, а іноді неправильне розміщення утруднює нормальну роботу читачів над каталогом, порушує повноцінне обслуговування їх бібліографами.

Ми вважаємо, що значно краще було б помістити всі каталоги бібліотеки в одній кімнаті. Це було б дуже корисно для читачів, вони не переходили б з одного приміщення до другого для наведення справок по каталогам.

А. ЗАХАРОВА.

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»
СТОР. 3. 21 ГРУДНЯ 1962 р.

ПАМ'ЯТАЙТЕ!

В нашему місті весь час зростає кількість автомобілів, мотоциклів та інших видів транспорту, зростає швидкість руху.

Це, а також часті тумани, снігопади, ожеледь взимку дуже ускладнюють боротьбу за безпеку руху пе-рехожих. Якщо сурово не дотримувати правил вуличного руху, то неминучі нещасні випадки.

ОСЬ ЦІ ПРАВИЛА:

Брук — для транспорту, пішоходам — тротуар.

Чекайте транспорт лише на тротуарі чи на узбочині дороги. Дотримуйтесь порядку при вході та виході із трамвая, автобуса, тролейбуса, допомагайте старим і дітям під час посадки і висадки.

На вулиці необхідно бути уважним, сурово дотримуватися правил вуличного руху.

Пасажирам дозволяється заходити і виходити лише при повній зупинці транспорту.

Вулицю чи дорогу переходьте лише на перехрестях чи в місцях, зазначених покажчиком «перехід».

Не перебігайте дорогу перед транспортом, який швидко рухається.

ТОВАРИШІ СТУДЕНТИ!

Допомагайте органам міліції, громадським автоспекціям, дружинникам боротися з тими, хто висить, на підніжках, буферах трамваїв, тролейбусів, хто стрибає на ходу з трамваю, тролейбусу чи автобусу та іншими порушниками правил вуличного руху, боріться за попередження і ліквідацію нещасних випадків.

ДЕРЖАВАТОІНСПЕКЦІЯ м. ОДЕСИ.

ІСТОРІЯ розвитку велосипедного спорту тісно зв'язана з історією розвитку велосипеда. Перший велосипед в Росії був зроблений в 1800 році уральським кріпосним Артамоновим. Почали з'являтись велосипедні гуртки. В Росії на початок ХХ ст. нараховувалось більше 20. В 1886 р. організовується «Товариство одеських велосипедистів-любителів», основоположниками якого були професори Новоросійського університету Л. Ф. Воєводський, О. К. Кононович, В. І. Шерцель, Н. Ю. Чижов,

В БОРОТЬБІ ЗА МАСОВІСТЬ СПОРТУ

І. Г. Табашников.

«Голос минувшого», бажаючи показати особливу любов Л. Ф. Воєводського до велосипедного спорту, писав: «Час, вільний від інсценії, віддавав любому спорту, побивав рекорди, яких не міг побити в грецькій філології».

Розвиток велосипедного спорту на півдні Росії був зв'язаний з діяльністю вчених Новоросійського

університету. Ними був закладений перший камінь другого гуртка велосипедистів в Росії.

Не було велосипедних треків. Змагання організовувались на іподромах і шосейних дорогах.

В 1898 р. «Товариство» після довгої боротьби з міською управою одержує місце для побудовициклодрома на Михайлівській площі (зарах парк ім. Шевченка, від вулиці Чичеріна й Белінського).

В 1898 році гуртком був збудований велосипедний трек, заасфальтований з піднятими на 2,5 аршина віражами. Тут почав свою спортивну діяльність прекрасний спортсмен Сергій Ісаїович Уточкін, Ф. Цорн, брати Єфімови, Крупников, Морозов.

Члени «Товариства одеських велосипедистів-любителів» брали участь в усіх змаганнях, які проводились в містах Росії, а також виїжджали за кордон. На відкритому треці в Одесі виступали кращі гонщики Франції, Італії, Англії, Бельгії, Австрії. Серед них — чемпіон світу Бурільйон, Жаклен, Аренд, Еллегард.

Все більшу роль в розвитку велосипедного спорту країни відіграють велосипедисти Одеси. Тут, спочатку на іподромі, а потім на асфальтованому треці «Товариство одеських велосипедистів-любителів» регулярно проводило змагання. Лише за один сезон 1895 р. в Одесі було проведено більш як 25 змагань. Більшість призів залишилась за С. І. Уточкіним.

Занепад велосипедного спорту прийшов і в Одесі. 1900 р. був важким. Проведені змагання не покрили витрат. Орендна плата з 25 крб. збільшилась до 100.

На зимовий період «Товариство» наймало приміщення під зимовий циклодром. Одне з таких приміщень було на Рішельєвській вулиці № 21. На допомогу фінансово му становищу «Товариства» приходять Сергій Уточкін і Фердинанд Цорн.

Уточкін віштовує на циклодромі грандіозне свято з гонками, іграми, фейерверками. Ф. Цорн працює вчителем ізди на велосипеді і віддає плату за навчання «Товариству». Народний характер «Товариства» проявляється в усій його роботі. Тут не було національних перешкод, не брався до уваги став та соціальне становище, як це було

ло, наприклад, в Катеринославському яхт-клубі в Одесі, де членські внески були дуже високі, більше 100 крб. Крім гонок, на треці, «Товариство» влаштовувало карання на велосипедах, фігуру ізду, гонки для починачих велосипедистів. Така різноманітна діяльність «Товариства» значно поживала спортивне життя Одеси.

«Товариство» влаштовувало спортивні свята, причому зароблені гроші віддавали на користь дітей трудящих.

Липень 1902 року приніс нові спортивні перемоги. Це — перемога С. Уточкіна над іноземцями Метро (Франція), Чизотті і Дей (Італія). Метро і Чизотті виступили і в Ростові-на-Дону. Там вони зустріли серіозних суперників в особі одесітів Цорна і Шашникова. А Уточкін одержує звання «Першого іздука півдня Росії».

Більшість світових рекордів, за якими відносилися до революції 1905 року, належали вихідцям з трудового народу. Серед них були і талановиті винахідники: Дьяков, Уточкін, Крупников та інші. Вони виступали на машинах, які самоконструювали. Ці машини були кращі за іноземні. Реакція, яка наступила в Росії після революції 1905 року, погіршила становище спортивних організацій. Скрутне фінансове становище використовують різні ділки, намагаючись влаштовувати на велотреках «разумні спортивні зоріща с рестораном».

«Товариство одеських велосипедистів-любителів» вирішили перейменувати в «Клуб», в якому можна було б грati в карти, більярд. Це матеріально підтримало «Товариство», але більшість членів відмовились від цього.

Перейменування «Товариства» в «Клуб» може привести тільки в тому, що багато членів общества вийдуть из такого, так як оно буде ставити одну ціль — доставити небольшому кругу лиць більше розвлечень», — говорили члени на одному із засідань «Товариства». На цьому ж засіданні стояло питання про одержання права на видання власного органу та про нагрудні значки членів товариства.

Товариство вело роз'яснювальну роботу серед широких мас населення про роль і значення для них велосипеда, організовувало лекції на різноманітні медичні та

спортивні теми. Зокрема, доктор медицини Троян прочитав ряд лекцій на теми «Об історическому розвитку велосипеда», «О гигиені езди на велосипеді», «Історія совершенствування велосипеда за 100 років».

«Товариство одеських велосипедистів-любителів» значно вплинуло на розвиток велосипедного спорту на півдні Росії. Так, вже в жовтні 1892 року в Миколаєві організовується гурток любителів велосипедного спорту.

Разом із поширенням велосипедного руху частішають нещасні випадки в містах. «Товариство» не залишає цього поза увагою. Енергівники звертаються до міських владей з проханням провести велосипедні траси по узбіччях вулиць та на переїздах за рахунок велосипедистів.

Немало творчої фантазії вклали одеські велосипедисти у винайдення нової конструкції самоката велосипеда. Університетський механік, член «Товариства» І. А. Тимченко винайшов новий водний велосипед, який випробувався на лимані. А в 1893 р. Тимченко разом з сином і братом влаштував морську прогуліяну на водних велосипедах до Малого Фонтану.

Не можна не згадати і про Гофмана — «Одеського Архімеда». Він ще в дитинстві винайшов візок-самокат, ним же був складений «вічний календар».

Поступово інтерес до велосипедного спорту занепадає. Гонки уже не мали такого значення, як раніше, і організовувались тоді все рідше і рідше. Становище «Товариства одеських велосипедистів-любителів» гіршало з кожним днем. Приміщення, які «Товариство» використовувало під зимові циклодроми, у них одирають. На прохання залишили за «Товариством» частину літнього циклодрому міські влади відповіли відмовою. А через 5 днів, 28 травня 1911 р., «Товариство» було виселено з території, яку воно займало, частину майна конфіскували, а частину продали.

Так закінчило своє існування «Товариство одеських велосипедистів-любителів», на треках якого виходували сотні спортсменів. І тільки після перемоги Великого Жовтня велосипедний спорт в нашій країні став справді масовим.

І. Д. КАПУСТИН,
викладач кафедри
фізичного виховання.

8. ОДУ — ОТІ ім. Ломоносова

1:

9. ОДУ — ОТІ (КХП) 7:1

10. ОДУ — ОІМФ 1:1

11. ОДУ — ОЕІЗ 4:3

Дуже невдало проходила гра з політехніками. Погода не сприяла діям гравців (перед матчем пройшов дощ), і наш молодий воротар В. Пронічкін зробив упущення. Не маючи рукавичок, він намагався відбивати важкий слизкий м'яч, а не ловив його. В результаті суперники добивали м'яча в сітку воріт без особливих труднощів.

Кращого залишає бажати спортивна форма гравців. Воротар без рукавичок, футболіст без бутсів, на жаль, ще часто виступають з емблемою ОДУ.

П. ШЕВЦОВ,
В. ГОНЄЄВ.

Редактор М. ПАВЛЮК.

КАЗКОВИЙ М'ЯЧ

ЗАКІНЧИЛОСЬ перше коло першості вузів міста з футболом. На зміну гарячим поєдинкам прийшла пора підведення підсумків, пора тренувань і надій на великий успіх в другому колі.

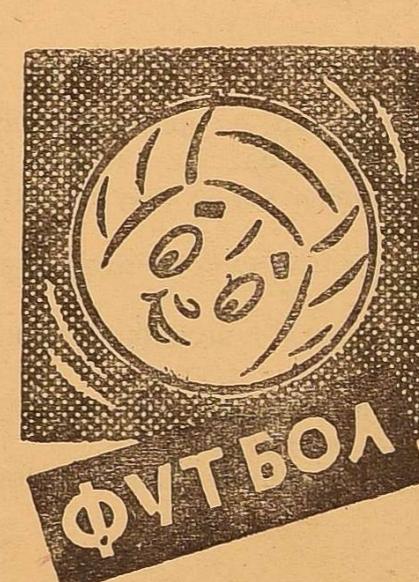
За умовами змагання передбачався виїзд чемпіонів Одеси до столиці УРСР — м. Києва для участі в першості вузів України.

Одним з головних претендентів на почесне право захисту спортивної честі міста виявилася команда ОДУ. Однадцять матчів. Сім перемог, дві нічиї та дві поразки — такі результати говорять про добре бойові якості нападу і захисту.

Спортивна естафета від ОДУ до столиці відбулася під час змагань з футболом. Спортивна естафета від ОДУ до столиці відбулася під час змагань з футболом. Спортивна естафета від ОДУ до столиці відбулася під час змагань з футболом.

Ось як виглядає таблиця результатів зустрічей наших футbolістів:

1. ОДУ — медінститут 2:0.
2. ОДУ — ОВМУ 4:0

5. ОДУ — інж.-будівельний інститут +: (ніякі).

6. ОДУ — педінститут 0:1

7. ОДУ — консерваторія 19:0

“ЗА НАУКОВІ КАДРИ”
СТОР. 4. 21 ГРУДНЯ 1962 р.

“За наукові кадри”, орган парткома, ректората, комітета ЛКСМУ і профкома Одесского государственного университета им. И. И. Мечникова, гор. Одесса
БР 04398.

Т. ГОЛЬД,
гол. бібліографія ОДУ.

Адреса редакції: Одеса, вул. Щепкіна, 12. К. 16. Друкарня ОДУ ім. І. І. Мечникова.

Зам. 1970—1000.